

בש"פ 2003/17 - יהודה סבג נ' מדינת ישראל

בש"פ 2003/17 - יהודה סבג נ' מדינת ישראל עליון

בש"פ 2003/17

יהודה סבג

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[07.03.2017]

כבוד השופט נ' סולברג

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בעמ"ת 69673-01-17 מיום 31.1.2017

שניתנה על-ידי השופט מ' בר-עם

בשם המבקש:

עו"ד מוטי איווס; עו"ד מנחם שטאובר

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בעמ"ת 69673-01-17 מיום 31.1.2017 (השופט מ' בר-עם), בגדרה קיבל את הערר שהגישה המדינה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט ש' הרבסט) במ"ת 3290-12-16 מיום 29.1.2017, והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום בעבירות של סחר בסם מסוכן, קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים ותקיפה הגורמת חבלה. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. ביום 29.1.2017, לאחר שהוגשו תסקיר מעצר, תסקיר מעצר משלים ודוח היתכנות בדבר האפשרות להורות על מעצרו כאמור בפיקוח אלקטרוני, החליט בית משפט השלום על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לתנאים.
3. על החלטה זו הגישה המדינה ערר לבית המשפט המחוזי, אשר נעתר לערר בהחלטה מיום 31.1.2017, והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים בעניינו. בית המשפט המחוזי נימק את החלטתו בהעדרם של 'טעמים מיוחדים' הנדרשים על מנת להורות על מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני, בהתאם להוראת סעיף 22ב(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק). עוד צוין כי האישומים המיוחסים למבקש אינם מאפשרים את מעצרו בפיקוח אלקטרוני, וצוינה הרשעתו בעבר בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

4. ביום 15.2.2017, הגיש המבקש לבית משפט השלום בקשה לעיון חוזר בהחלטתו, אשר נומקה בחוסר השוויון שנוצר בשל שחרורו של נאשם אחר בפרשה ל'מעצר בית' בפיקוח אנושי. בית משפט השלום החליט ביום 28.2.2017 כי הבקשה לא עמדה בתנאים להגשת בקשה לעיון חוזר הקבועים בסעיף 52 לחוק, ועל כן, על סמך נימוקים שנתן, נדחתה הבקשה.

מכאן הבקשה שלפני.

5. לטענת המבקש, שגה בית המשפט המחוזי, משום שמתקיימים בעניינו ה'טעמים המיוחדים' הדרושים על מנת להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בכלל זה הליך השיקום שבו החל טרם מעצרו; הציפייה אשר התפתחה בלבו לשחרור מבית המעצר בעקבות הימנעות המדינה מהגשת עררים על החלטות הביניים של בית משפט השלום; הזמן הממושך שחלף ממועד ביצוע העבירות עד למעצרו; האפליה בינו לבין נאשם אחר בפרשה, אשר שוחרר ל'מעצר בית' בפיקוח אנושי; וכן הריגה המתקדם של בת-זוגתו, המוגדר כהריון בסיכון. כמו כן, לטענת המבקש, החלטת בית המשפט המחוזי מעוררת שאלה בעלת חשיבות החורגת מעניינו הפרטי, באשר לפרשנותו של המונח 'טעמים מיוחדים' הקבוע בהוראת סעיף 22ב(ב) לחוק.

6. לאחר עיון בטענות המבקש, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, וזאת מבלי צורך להידרש לתגובה מאת המדינה. דיון בבקשת רשות ערר לבית המשפט העליון בעניינים כגון דא "שמור למקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך, וכן בהתקיימן של נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת, כגון: פגיעה שאיננה מידתית בזכויות הנאשם; עוול היורד לשורש העניין; או שגגה ברורה בהחלטה" (בש"פ 6606/13 צרפתי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (30.10.2013)). בקשה מסוג זה תידון גם כאשר החלטת בית המשפט המחוזי אינה מייחסת את המשקל הראוי לשיקולי בטחון הציבור (שם). הבקשה שלפני אינה מעוררת שאלה עקרונית; עניינה בנסיבות הפרטניות של המבקש דנן, אשר בעיקרן כבר נבחנו ונדונו הן בבית המשפט המחוזי, הן בבית משפט השלום (גם במסגרת הבקשה לעיון חוזר). ציפיותו של המבקש בעקבות הכנת התסקיר והתסקיר המשלים יכולה להיות מובנת, אך לא מוצדקת, ולבטח אינה חדשה עמנו, ואינה מייחדת את עניינו של המבקש משל אחרים. לטענת האפליה בין המבקש לבין נאשם אחר באותה פרשה, ניתנה תשובה בהחלטת בית משפט השלום בבקשה הנ"ל לעיון חוזר. העניין הנדון כאן אינו זקוק לתיחום ה'טעמים המיוחדים' הנחוצים למעצר באיזוק אלקטרוני. כאמור, נסיבות העניין אינן חריגות, ואין אפוא עילה להעתר לבקשה. לפיכך הבקשה נדחית. ניתנה היום, ט' באדר התשע"ז (7.3.2017).